

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.2. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi &c. Pessima nequitia, quæ potuit inueniri, fuit illa, in quam illi delapsi sunt, dum concilium conuocant, quo Deum interficiant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

nibus prode & nascitur vt filius huius proprius, illa sententia. Expedi vobis, vt vnus moriatur homo &c. Et illico caelum petit, & nobis ibidem illud ipsum ostendit decretum proprietatibus vere celestibus; nempe quod sanctum sit iustum, misericors; Deiq; gloria: convenientissimum: Hoc autem a semetipso non dixit, sed eum esset Pontifex, &c.

VII. Proposuit Deus Iob vnionem quandam quasi Christum impossibilem; atq; illi: eia Iob, qui tantum admirabile extollis, experiamur vtrum coniungere valeas septem illas stellas Pleiadas; sic vt vna alteri, atque inter se connectantur? Nunquid coniungere valebis inuicem stellas Pleiadas? &c. Non potero Domine mi: non enim vires meæ ad caelum vsq; pertingunt, nec manus mihi est, Iob. 32. 31 Ad. 1. 16.

3 p. 7. I. 101. 3.

qua stellas istas colligam comprimam & coniungam. Illud autem efficias tu Domine: iam enim tuus te vidit charissimus discipulus Ioannes habentem in manu septem stellas de quibus efficere quilibet tibi liceat, & manum constringendo illas; coadunare. Praclarum quid efficit Deus in mysterio suæ venerabilis Incarnationis: duo ita distantia coniungens, gloriam & penam, mortem & vitam, diuitias & paupertatem. Porro tandem, fuit hoc coniungere stellas; quia omnia hæc continent boni rationem, vt declarat Diuus Thomas. Quamuis humanitas, paupertas, poena, & ipsa mors sit quid ita à Deo alienum, non tamen Deum ex toto dedecet, inquit Diuus Thomas, quia bona potest esse humanitas, bona paupertas, bona mors, & instrumentum, quo tradito Dei manibus, diuina potest eius bonitas & omnipotentia operari cum illo, non inferiores in ordine ad gratiam influentias, quam cum stellis in ordine naturæ. Porro altera comexio, summe bonitatis cum summa malitia, celestis sapientia cum supina ignorantia, supremæ iniustitiæ cum suprema iustitiâ à quo facienda creditur? quis illam efficit? Diuus Ioannes hoc agit in Euangelio. Duo nobis proponit concilia, & in ambobus idem concluditur decretum: quia in vno mandatur executioni, quod determinatur in altero & nihilominus secundum quod ex vno procedit, summam spirat iniustitiam; ignorantiam, malitiam, ruinam. Secundum verò quod ab altero procedit, summa laudatur esse iustitia, sapientia, bonitas, & saluatio. Hanc vnionem perpendamus, & inueniemus, quam iustè possimus nos admirari tantam ignorantiam, tantam

que malitiam & tam horrendam diris deuote proditionem ab hoc vno intentatam: & etiam habeamus quod nos rapiat in summam admirationem, eminentem nempe pendere sapientiam & adorandam illam infinitam bonitatem, quo debitas pro tam ineffabili beneficio ac misericordia reddamus gratiarum actiones quam decreuit illud caeleste concilium.

§. 2. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi &c. Pesima nequitia, qua potuit inueniri, fuit illa, in quam illi delapsi sunt, dum concilium conuocant, quo Deum interficiant.

Equamur Euangelistam: etenim primò concilium attendit Hierosolymis celebratum, illudque ita subtiliter expendit, vt ostendat impletum illud, quod Angelus Danieli dixit, quod scilicet malitia & peccatum consummaretur, atque ad summum ascenderet nequitia verticem. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi concilium contra Iesum. Aduerbium illud, Ergo, nota est conclusionis: q. d. in conclusione nequitiarum & peccatorum culmine. Verum est quod multa contra Christi personam peccata commiserint: etenim illi detraxerunt. Calumniati sunt, capere voluerunt, lapidibus obruere conati sunt: porro nunc ad vltimum perueniunt, quo non datur vltèrius: collegerunt enim concilium in eius vite detrimentum. Quamuis se non obtulerunt Diuo Ioanni hæc scribenti, conantique dicere, quam hæc fuerit suprema peruersitas? Non dubito, quia illi occurrerit illud Spiritus sancti. Qui operatur odium fraudulenter, reuelabitur malitia eius in concilio. Quando quis malum alteri machinatur nec per se solum hoc præsumit attendere, nec omnino mentis apertè propositum, si concilio interficere cum alijs eiusdem farinae hominibus, ex aliorum societate vires assumens & audaciam, hoc eorum fulcro animosus venenum effundit: non audebant ex integro flagrones illi seiplos declarare Christo inimicos: etenim & ipsum & populum verebantur: vnde mille fictionibus & vulpinis fraudibus circuibant: nunc autem in concilio conuenientes, & omnes eiusdem cum sint intentionis, vnus alterum excitat, animum ingerit & cordis sui venenum aperit absconditum, Cæterum quid aliud multo subli-

Multa hic Di. Ioanni occurrunt. Prou. 26. 26.

II. Primario tamen admiratio Dauid.

minis illi opinor occurrere, scilicet illud Dauidici: die quodam spiritu prophético conspexit Dauid inimicos Dei fastu superbos, & peruersis dissentis cogitationibus: vnde ad Deum recurrit: heu Domine mi, qui fieri potest vt subiteas: quomodo sic iunctis manibus otia- ris? *Ne sagias, neque compelearis Deus.* Eia Domini mi, nihil ultra hic expectandum, iam nulla datur patientia, quæ tanta perferat & dissimulet, quanta contra te tui moliantur inimici & iam ad ultimum peruenit impudentia fastigium. Quid agunt Rex Sanctissime? *Super populum tuum malignauerunt concilium, & cogitauerunt aduersus Sanctos tuos dixerunt: venite & disperdamus eos de gente, & non memoretur nomen Israel ultra.* Heu, Domine mi, vnanimes conspirarunt omnes: & Sanctos tuos de terra tollere decreuerunt. O Dauid an hoc tibi videtur malum esse omnium maximum? à vero abetras: aliud enim sapere est, idque peius infinites: aliam vidit abyssum malitiæ Diuus Ioannes multo absque comparatione profundiorum. An tantum tibi videtur esse crimen contra Dei ministros eosque Sanctos cogere concilium, atque de auferenda illis vita detriminare? quantum foret illud, si contra ipsum Deum concilium indiceretur? contra istorum Dominum Sanctorum? illud factum considera in Hierusalem: *Collegerunt Pontifices & Pharisei concilium contra Iesum.* Itaque nunc ad vsque ultimum ascendit peccati malitia. Plura committi possunt in ciuitate in Regem crimina: illius contemnete mandata, leges præuaricari, eius dignitati detrahere, ministros aspernari, Regisque vicarios occidere. Porro quando iam eo vsque res deueneret, vt concilium cogere directè contra Regem, quo vitam illi auferrent: regno priuarent & imperio: hic dicendum esset: non plus ultra Grauiam commiserunt in Deum scelera Iudæi etenim eius legem transgressi sunt, & mandata præuaricati: *Dereliquerunt Dominum blasphema- uerunt sanctum Israel, ab alienati sunt retrosum- sic Isaias.* Adhuc grauiora possunt committere. Quænam? illud quod Dauid ait: seruos illius persequi eiusque ministros occidere; iam hoc videtur esse summum omnium. Olim teste Spiritu sancto: graniter Deus in populum suum non toleranda eius crimina commouebatur: adorabant enim idola, prophani erant & inhonesti innumeris scatebant vitijs vita vivebant. Gentilium: *Præuaricati sunt iniquè iuxta vniuersas abominaciones gentium: malo huic occurrere vo-*

luit Deus, suos illi ministros mittens & prophetas: populus autem in eos pertinax insurrexit. Loquitur Deus: hucine tandem peruenire? nihil ultra expectandum? *Mittabat Dominus Deus 2. Par. 36. Patrum suorum ad illos per manum nuntiorum suorum, &c. eo quod parceret populo & habitaculo suo: At illi subsannabant nuntios Dei, & parui pendebant sermones eius, illud bacit. Prophetis donec ascenderet furor Domini in populum eius, & esset nulla curatio.*

O Domine, enorme est hoc peccatum, verumtamen ad sit supremum: *Collegerunt concilium contra Iesum.* Contra ipsum Deum vt talem ex operibus suis cogitum atque in eodem ipso concilio exactè examinatis: ita nunc: *Consummata est præuaricatio.* At Salomon in lib. sapien- tiæ declarans, in quam profundam labantur homines abyssum, quando plenam illis Deus agendi permissit libertatem, lucemque suam subtrahit diuinam: etenim vt Deos venerantur stiptes, lapides, lacertos; &c. postquam autem de profunda hac egit abominationum abyssum, eius tanti mali alligat rationem: *Vani autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei, & de his qua videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est; neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: sed aut ignem, aut spiritum, &c. aut solem, aut lunam retores orbis terrarum, Deos putauerunt.* Adverbium illud. *Autem* in Graeco causale est: *Enim,* scilicet desideras vnde tanta procedat abominatio? ex eo quod vana sint hominum iudicia: si Deus eos nequaquam illuminet quolibet exurgente vento confestum rapitur, atque in tantam labantur amentiam, velut vana foliorum congeries, quæ quaqua uersum circumagitur, nec scis quo, vel quomodo rapiatur. Verum nos Deus illuminet: hanc illis Deus lucem abstulit in scelorum pœnam, quibus diuinam eius offenderunt maiestatem: cum enim illis admiranda sua monstrasset opera: *Cælos illos, stellas, aquas, terras, aëres, pisces, ortos suos in illa descedere contemplerunt: proinde, cum ita sit, quod ex illis eum agnoscere potuerint nedum illam non agnouerunt, sed eo spreto, Deo: creauerunt sibi, & coluerunt scilicet, ignem, lunam, aëtem, quibus Deo debitum honorem cultumque detulerunt. O nequitiam execrandam!*

Et aliam tibi monstrabo longè nequiorè, si namque illi oculos suos in Dei opera reflexissent, eaque discussissent, illum ex illis deo præclaris cognouissent: etenim hinc liquidò consta-

IV. Gentilium error circa idola.

Sap. 13. 13.

